

Αριθμός απόφασης 169/2011
ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Χριστίνα Τζίμα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Σουλτάνα Κρυστάλλη, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια, Νικόλαο Χατζηαγγελίδη, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα Κυριακή Παρουσιάδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 6-6-2011 για να δικάσει την ακόλουθη υπόθεση, μεταξύ των :

ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1) Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρο του Μάρθα Καραγιάννη, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ-ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 4) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια των πληρεξούσιων τους δικηγόρων Κατερίνης Χαράλαμπου Καραμανίδη και Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Τρικούκη, οι οποίοι κατέθεσαν έγγραφες προτάσεις.

ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία «
», που εδρεύει στην
όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με το διακριτικό τίτλο
«
», που βρίσκεται στην
, η οποία παραστάθηκε
δια του πληρεξούσιου της δικηγόρου Κατερίνης Αθανασίου Μαργαρίτη, ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 22-4-2008 αγωγή τους, που κατέθεσαν στο Δικαστήριο αυτό (αριθμός εκθέσεως καταθέσεως 1550/135/2008), για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε αρχική δικάσιμος η 1η-6-2009 και μετά από αναβολές η παραπάνω αναφερομένη.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του σχετικού πινακίου, παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως σημειώνεται

παραπάνω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (βλ. άρθρα 46 επ.) του νόμου 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα, όπως ισχύει μετά το νόμο 3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών ως προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιωμάτων, δηλαδή δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά στη δημόσια εκτέλεση στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ 1, 47 παρ 1 και 48 παρ 1 του προαναφερόμενου νόμου 2121/1993 εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας η ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ 2 του ίδιου νόμου, προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές-καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων εύλογη αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει περαιτέρω ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι καταρχήν η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για την προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτή έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση όμως που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής, για τη χρήση αυτή, αμοιβής. Βασική δε προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό

ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ

H

R

4

g

δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο δηλαδή στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες που το κάνουν προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους της «δημόσιας εκτέλεσης» κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993. Η έννοια δε της «προσιτότητας» συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και προεχόντως μία σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου, που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι συνιστά δημόσια εκτέλεση του όρου του παραπάνω νόμου η περίπτωση, κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, δηλαδή διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων μέσα από μία σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στο πλαίσιο της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (βλ. ΑΠ 820/2003, ΠΧρον 2003.1070 με παρατηρήσεις Γ. Νουντιάλη). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στο πλαίσιο της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου, και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντος του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μεταδίδει την εκπομπή χωρίς δικαιώματα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχει διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και είναι διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτήν να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών μίας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων) από δέκτη ραδιοφώνου τηλεόρασης, εγκαταστημένου νόμιμα ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες, που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας, που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση, ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή

αμοιβής (βλ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδ. 2002, σ. 217, με παραπομπή σε αντίθετες απόψεις, Λ. Κοτσίρη Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, ΕΕμπΔ 2002.251, Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, έκδ. 2002, σ. 112, βλ. και Εφαθ 7196/2007, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, με παραπομπή στην υπόθεση C-306/05 Sociedad General de Autores y Editores de Espania (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που έχει επί του ιδίου νομικού θέματος αποφανθεί). Άλλωστε ήδη με την από 7 Δεκεμβρίου 2006 απόφαση του Γ' τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κρίθηκε ότι η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος, αποτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό, με την έννοια του άρθρου 3 παρ 1 της οδηγίας 2001/29/ΕΚ, καί'ως και ότι ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν αναιρεί το χαρακτήρα της πράξης της παρουσίασης του έργου στο «κοινό», με την έννοια του άρθρου 3 παρ 1 της οδηγίας 2001/29, που πραγματοποιείται εκεί μέσω των συσκευών τηλεόρασης. Εξάλλου, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993 είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και μάλιστα μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του νόμου 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού μάλιστα καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), το οποίο γνωστοποιείται στο κοινό με τη δημοσίευση στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ 1 Β και 32 παρ 1 του νόμου 2121/1993, γίνεται, καταρχήν σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ

Handwritten signature or initials.

Handwritten signature or initials.

Handwritten signature or initials.

Handwritten signature or initials.

απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περί της εύλογης αμοιβής, αυτή καθώς και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Εξάλλου σε σχέση με τα κριτήρια βάσει των οποίων το Δικαστήριο σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της ευλόγου αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, παρατηρητέα τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (Ν. 2121/93 και Ν. 3057/2002), καθώς και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι, αντιστοίχως), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της ευλόγου αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της. Εξάλλου, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη υπόθεση 245/00/6-2-2003 (Αρμ ΝΣΤ' 1699), αποφαινόμενο επί προδικαστικού ερωτήματος του Δικαστηρίου Hoge Raad det Nederlanden, ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 2 της ως άνω οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που ανέκυψε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ των διαδίκων SENIA (ιδρύματος για την εκμετάλλευση των συγγενικών δικαιωμάτων) και NOS (ιδρύματος ολλανδικής ραδιοτηλεόρασης) με αντικείμενο τον καθορισμό της ευλόγου αμοιβής, της καταβλητέας στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωτογραφημάτων για τη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση των εν λόγω φωνογραφήματων, έκρινε ότι, ελλείψει κοινοτικού ορισμού της ευλόγου αμοιβής, η έννοια αυτής πρέπει να αναλύεται από τον Εθνικό Δικαστή με τον πλέον ομοιόμορφο, κατά το δυνατόν, τρόπο στο έδαφος της Κοινότητας, "υπό το φως των στόχων της οδηγίας 92/100, όπως αυτοί προσδιορίζονται ιδίως με τις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας, ως ικανής να οδηγήσει στην επίτευξη δεούσης ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών φωνογραφήματων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της ραδιοφωνικής μεταδόσεως φωνογραφήματος και του συμφέροντος των τρίτων να μπορούν να μεταδίδουν ραδιοφωνικώς το εν λόγω φωνογράφημα υπό εύλογες προϋποθέσεις" και, περαιτέρω, ότι ο εύλογος χαρακτήρας της αμοιβής αυτής "αναλύεται, ιδίως, εν όψει της αξίας της συγκεκριμένης χρήσεως, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών". Ενόψει τούτων, ο καθορισμός του ύψους της ευλόγου αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτελέσεώς τους, που λαμβάνουν

ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων ("κοινό" υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημοσίας εκτέλεσεως υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/93, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το νόμο 2121/1993. Το Δικαστήριο, στην περίπτωση αυτή, θα καθορίσει το ύψος της ευλόγου αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, και, μεταξύ άλλων κριτηρίων, που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσεως στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητας του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν, δηλαδή, πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από απόψεως χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανοήσεως της ελληνικής γλώσσας) παρακολουθήσεως ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασεως αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχειρίσεως πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσεως, από τους πελάτες του, έργων προστατευομένων από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίσθηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ίδιου ή άλλου Δικαστηρίου για ξενοδοχεία αναλόγου κατηγορίας και θέσεως (βλ. ΠολΠρωτΘεσ 11209/2008, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΠολΠρωτΛαμ 197/2007, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο). Τέλος, κατά τις διατάξεις των άρθρων 340 και 345 του ΑΚ, ο οφειλέτης ληξιπρόθεσμης παροχής γίνεται υπερήμερος αν προηγήθηκε δικαστική ή εξώδικη όχληση του δανειστή, όταν δε πρόκειται για χρηματική οφειλή, ο δανειστής σε περίπτωση υπερημερίας του οφειλέτη έχει δικαίωμα να απαιτήσει τον τόκο υπερημερίας, που ορίζεται από το νόμο ή με δικαιοπραξία, χωρίς να είναι υποχρεωμένος να αποδείξει ζημία. Από τις εν λόγω διατάξεις προκύπτει ότι ο οφειλέτης χρηματικής παροχής γίνεται υπερήμερος και εντεύθεν οφείλει στο δανειστή τον τόκο υπερημερίας που ορίζεται στο νόμο ή τη δικαιοπραξία, αν προηγήθηκε εκ μέρους του δανειστή δικαστική ή εξώδικη όχληση, που αποτελεί μονομερή και ανακοινωτέα σε άλλον δήλωση βουλήσεως, έχει ισχύ και παράγει τα αποτελέσματά

ΕΠΡΟΪΚΗ

ΠΕΝΤΑΤΑ

της, μόνον εφόσον γίνει όπως την εννοεί και απαιτεί ο νόμος. Ειδικότερα, η όχληση πρέπει κατά το περιεχόμενό της να είναι ακριβής, ορισμένη, σαφής και καθαρή, δηλαδή να προκύπτει από αυτή κατά τρόπο αμφίβολο το είδος, το ποσό και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία της απαιτήσεως, επιπλέον δε είναι απαλλαγμένη από αίρεση ή άλλο όρο και να απαιτεί ακριβώς την οφειλόμενη παροχή (βλ. ΑΠ 1511/2000, ΕΛΛΔνη 2001.1351, Εφαθ 8252/2004, ΕΛΛΔνη 2005.1732). Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 346 του ΑΚ ο οφειλέτης χρηματικής παροχής και αν δεν είναι υπερήμερος οφείλει νόμιμους τόκους, αφότου του επιδόθηκε η αγωγή για το ληξιπρόθεσμο χρέος. Προϋπόθεση για την οφειλή νομίμων (οικονομικών) τόκων κατά το άρθρο αυτό (346 του ΑΚ) είναι το ληξιπρόθεσμο του χρηματικού χρέους. Ειδικότερα, επί διαπλαστικής αγωγής για τον οριστικό καθορισμό της οφειλόμενης από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου εύλογης αμοιβής στους προαναφερόμενους δικαιούχους του σχετικού συγγενικού δικαιώματος πριν να προσδιοριστεί με την αντίστοιχη διαπλαστική απόφαση η οριστική αυτή αμοιβή, ο οφειλέτης-χρήστης των ως άνω υλικών φορέων, που διαφωνεί με το προτεινόμενο από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, μέσω του συνταχθέντος από αυτούς σχετικού αμοιολογίου, τόσο της εν λόγω αμοιβής, δεν γνωρίζει το ακριβές ύψος στο οποίο θα καθοριστεί, κατά τρόπο οριστικό, αυτή από το δικαστήριο, αφού πριν τον οριστικό δικαστικό προσδιορισμό του το ύψος της είναι αόριστο, αβέβαιο και ανεκκαθάριστο. Συνεπώς, το χρέος της εύλογης αμοιβής, το οριστικό μέγεθος της οποίας προσδιορίζει, κατά τα προαναφερθέντα, το καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο, δικάζοντας κατά την τακτική διαδικασία, καθίσταται ορισμένο και απαιτητό από την τελεσιδικία της διαπλαστικής αυτής αποφάσεως που το προσδιορίζει και από την επίδοση της τελεσιδικής αυτής αποφάσεως, και όχι από το προγενέστερο χρονικό σημείο και έτσι, μόνον έκτοτε ο χρήστης των ως άνω υλικών φορέων οφείλει τόκους υπερημερίας ή ανάλογα οικονομικούς τόκους επί του ποσού της προσδιορισθείσας οριστικά εύλογης αμοιβής των δικαιούχων του σχετικού συγγενικού δικαιώματος, έστω και αν με την αγωγή περί του οριστικού καθορισμού της αμοιβής αυτής ενώνεται και καταψηφιστική αγωγή, με την οποία ζητείται η καταδίκη του χρήστη στην καταβολή τόκων επί του ποσού της επίμαχης αμοιβής από την επίδοση της αγωγής αυτής ή από προγενέστερο χρονικό σημείο (πρβλ. ΑΠ 998/2006 ΕΔΠ 2007.147, ΑΠ 387/2002, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, βλ. και ΠολΠρωτΧαλκιδικής 106/2008, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους, οι ενάγοντες, αστικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, εκθέτουν ότι είναι οι μόνοι νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών-ερμηνευτών και

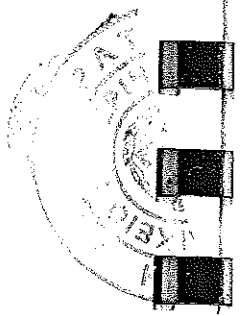
παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας-ήχου αντίστοιχα, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από το σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων την είσπραξη, τη δικαστική διεκδίκηση και τη διανομή της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους, μέσω εγκαταστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και κάλεσαν αυτούς σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους, πλην όμως η εναγόμενη, η οποία διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου στην

με το διακριτικό τίτλο « », προβαίνει ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση έργων τους, σε αόριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι μέσω των εγκαταστημένων σε κάθε δωμάτιο συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές μελών τους, μεταδιδόμενων από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας, αρνείται εντούτοις, κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και καταβολής της ως άνω αμοιβής και ζητούν να καθορίσει το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που από την αιτία αυτή δικαιούνται οι αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών και να λάβουν για τα έτη 2003 έως 2006, το ποσό των 0,05 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως και 18,25 ευρώ ανά δωμάτιο και συνολικά 438 ευρώ για το έτος 2003, και το ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως και 25,55 ευρώ ανά δωμάτιο κατ' έτος και συνολικά 613,20 ευρώ για καθένα από τα έτη 2004, 2005 και 2006 πλέον Φ.Π.Α. 19% μόνο για το δεύτερο, τρίτο και τέταρτη των εναγόντων βάσει του αριθμού δωματίων (24) της εναγόμενης, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, 25% για τους παραγωγούς και 25% εξ ημισείας για τους μουσικούς και τους τραγουδιστές, κατά τη μεταξύ τους συμφωνία, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλλει το ως άνω ποσό, ήτοι το συνολικό ποσό των 2.493,972 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την 1-1-2004, την 1-1-2005, την 1-1-2006 και από την 1-1-2007 όταν και κατέστησαν απαιτητές οι ανωτέρω αξιώσεις τους, άλλως από την κατάθεση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων (όταν δηλαδή οχλήθηκε η αντίδικος) και άλλως επικουρικώς από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση, να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η παρούσα απόφαση και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Επικουρικά δε, ζητούν το παραπάνω ποσό με βάση τις διατάξεις του αδικοιολόγητου πλουτισμού, καθόσον η εναγόμενη πλούτισε αδικοιολόγητα σε βάρος της περιουσίας τους, ο δε πλουτισμός αυτός σώζεται μέχρι σήμερα. Μ' αυτό το περιεχόμενο και

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΕ
&
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

αιτήματα η υπό κρίση αγωγή τους, για το παραδεκτό της συζήτησής της οποίας τηρήθηκε η νόμιμη προδικασία, καθόσον προηγήθηκε η προβλεπόμενη εκ του άρθρου 214 Α του ΚΠολΔ απόπειρα εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. τη με ημεροχρονολογία 14-7-2008 σχετική δήλωση διαπίστωσης της αποτυχίας απόπειρας συμβιβασμού) αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, (βλ. άρθρα 44 του νόμου 2121/1993, 18 και 25 παρ 2 του ΚΠολΔ) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, είναι δε επαρκώς ορισμένη, αφού, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, αναφέρονται δειγματοληπτικά ορισμένα έργα που έχουν μεταδοθεί από ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς κατά τα έτη 2003-2006 σε ταινία ή τραγούδι στο ξενοδοχείο της εναγόμενης, και δεν είναι απαραίτητο να αναφέρονται ποιες ημέρες και ποιες ώρες έγινε η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και από ποια δωμάτια του ξενοδοχείου, ούτε είναι απαραίτητο να αναφέρονται οι έλεγχοι που έγιναν σε συγκεκριμένες ημερομηνίες για όλα τα έτη, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης περί αοριστίας του δικογράφου της αγωγής (βλ. προτάσεις της). Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις και σε αυτές των άρθρων 176 και 191 παρ 2 του ΚΠολΔ. Αντίθετα το παρεπόμενο αίτημα της αγωγής περί καταβολής τόκων, κατά το μέρος που αφορά στα ποσά της αιτούμενης από τους ενάγοντες εύλογης αμοιβής, είναι νόμιμο μόνο για το μετά την επίδοση της τελεσιδικής αποφάσεως χρονικό διάστημα, που θεωρείται ότι περιλαμβάνεται ως έλασσον στο προβληθέν αίτημα καταβολής τόκων από τότε που κατέστησαν απαιτητές οι ανωτέρω αξιώσεις τους, καθόσον, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην αρχή της παρούσας σκέψης, το ύψος της εύλογης αμοιβής που θα προσδιοριστεί με την παρούσα διαπλαστική απόφαση, θα καταστεί εκκαθαρισμένο και ληξιπρόθεσμο από την τελεσιδικία της απόφασης αυτής και την επίδοσή της στην εναγόμενη, και όχι από προγενέστερο χρονικό σημείο και έτσι, μόνον έκτοτε η εναγόμενη θα οφείλει τόκους υπερημερίας. Κατά το μέρος που αφορά στο αιτούμενο ποσό για Φ.Π.Α. το περί τοκοδοσίας αίτημα είναι νόμιμο μόνο για το μετά την είσπραξη του ποσού της εύλογης αποζημιώσεως από τους ενάγοντες χρονικό διάστημα. Τούτο δε, διότι όταν η πληρωμή της εύλογης αμοιβής γίνεται κατ' επιταγή, δικαστικής αποφάσεως, ο αναλογούν στο ποσό της αμοιβής Φ.Π.Α. καθίσταται απαιτητός από την είσπραξη εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του ποσού της επιδικαζόμενης σ' αυτούς εύλογης αμοιβής, οπότε γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωσή τους και εκδίδουν αυτοί το απαιτούμενο από το νόμο τιμολόγιο ή απόδειξη, και επομένως μόνον έκτοτε οφείλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 340 και 345 του ΑΚ, από το χρήστη νόμιμοι τόκοι και όχι πριν από την επέλευση του ως άνω χρονικού σημείου, ήτοι την ημέρα εισπράξεως της αμοιβής (βλ. ΑΠ 80/1999, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, Εφαθ 8884/2003, ΕΛΛΑΔη

45.1102, ΕφΑΘ 9411/2000, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο). Απορριπτέο ως μη νόμιμο είναι, για τους ίδιους ως άνω λόγους, ήτοι του ανεκκαθάριστου και αβέβαιου της σχετικής αξιώσεως της εύλογης αμοιβής πριν την τελεσιδικία της διαπλαστικής αποφάσεως, που καθορίζει το ύψος της, και το παρεπόμενο αίτημα περί προσωρινής εκτελεστότητας του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής (βλ. ΠολΠρωτΧαλκιδικής 106/2008, ό.π.). Η επικουρική βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι μη νόμιμη και συνεπώς απορριπτέα ως τέτοια, διότι η από τη διάταξη του άρθρου 904 του ΑΚ αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι επιβοηθητικής φύσεως και μπορεί να ασκηθεί μόνον όταν λείπουν οι προϋποθέσεις από τη σύμβαση ή το νόμο, εκτός αν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση ή το νόμο (βλ ΑΠ 828/2003, ΑΠ 810/2003, ΑΠ 222/2003, ΕλλΔνη 2004.475, ΑΠ 1440/2000, ΕλλΔνη 42.730, ΑΠ 440/2000, ΕλλΔνη 41.1628, ΕφΑΘ 115/2004, ΔΕΕ 2004.684), που δεν συμβαίνει όμως στην προκείμενη περίπτωση, καθόσον οι ενάγοντες στηρίζουν την επικουρική αυτή βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού στα ίδια ακριβώς πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίζουν και την κύρια βάση της αγωγής. Επομένως, η υπό κρίση αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί αν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το απαιτούμενο για το αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με αριθμό 452536 αγωγόσημο με τα κινητά επισήματα).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ
Φ 15-9028/21-2-1993
11093/3-12-1997
11089/5-12-1997
9528/22-2-1995

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάστηκαν νόμιμα στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου και οι καταθέσεις τους περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και όλων των εγγράφων, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση αυτού του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή : Οι ενάγοντες είναι νομίμως συνεστημένοι, κατά τους όρους του άρθρου 54 του νόμου 2121/1993, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, ο πρώτος των ηθοποιών, ο δεύτερος των μουσικών, ο τρίτος των τραγουδιστών-ερμηνευτών και ο τέταρτος των δισκογραφικών εταιριών-παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, έχοντες τις εκ του ίδιου νόμου προβλεπόμενες και εν αρχή περιγραφόμενες αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εκ της προμνησθείσας διατάξεως του άρθρου 49 του νόμου αυτού εύλογης αμοιβής των μελών τους. Η λειτουργία εκάστου ενάγοντος εγκρίθηκε κατά σειρά με τις με αριθμούς Φ 15-9028/21-2-1993, 11093/3-12-1997, 11089/5-12-1997 και 9528/22-2-1995, αντίστοιχα δημοσιευμένες νόμιμα στο οικείο ΦΕΚ αποφάσεις

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 54 του ως άνω νόμου, την αντιπροσωπευτικότητά τους, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Η αντιπροσωπευτικότητα των εναγόντων έχει κριθεί και από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Συνέπεια των ανωτέρω είναι να τεκμαίρεται ότι οι ενάγοντες νομιμοποιούνται να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση και προστασία των δικαιωμάτων των ως άνω δικαιούχων μελών τους, ο αριθμός των οποίων, όπως προκύπτει από τους καταλόγους, είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι αυτοί (ενάγοντες) αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις άνω κατηγορίες και συνεπώς τεκμαίρεται ότι έχουν αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Εξάλλου, η εναγόμενη ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην

, διατηρεί και εκμεταλλεύεται

στην ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο « ». Το ξενοδοχείο αυτό ανήκει στην κατηγορία δύο (2) αστέρων και διαθέτει είκοσι τέσσερα (24) δωμάτια. Στα ως άνω δωμάτια είναι εγκαταστημένες συσκευές τηλεόρασης και έτσι παρέχεται στους πελάτες της η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες της τηλεόρασης, που έχει εγκαταστήσει σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου η εναγόμενη, συνδέονται με ένα κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των δημοσίων και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, πανελληνίας εμβέλειας. Ερμηνείες και παραγωγές, που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι ενάγοντες οργανισμοί, μεταδίδονταν καθημερινά καθόλη τη διάρκεια των ετών 2003-2006 από όλους τους δημοσίους και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας μεγάλο μέρος του τηλεοπτικού χρόνου. Ενόψει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων στην ελληνική επικράτεια τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους ενάγοντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η εναγόμενη στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και του πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, την έννοια του «κοινού» διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Προέβη, δηλαδή, στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας

εμβέλειας, τοποθέτησε σωληνώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης προς λήψη από τους πελάτες των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι λοιπόν προφανές ότι, εν προκειμένω, αν και δεν γίνεται εκ μέρους της εναγόμενης χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι ενάγοντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι η εναγόμενη ως χρήστης-λήπτης της τηλεοπτικής μετάδοσης παρουσίασε αυτήν, χωρίς δικαιώματα, σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των εναγόντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευόμενων από τους ενάγοντες έργων υπό την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης. Συνεπώς προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των εναγόντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της εναγόμενης, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους ενάγοντες την ως άνω εύλογη αμοιβή. Πρέπει να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από την εναγόμενη των έργων των εναγόντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής μονάδας, ενόψει δε και της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευόμενων από τους ενάγοντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 32 παρ 1 του νόμου 2121/1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της εναγόμενης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς η αμοιβή, που υποχρεούται να καταβάλει η τελευταία στους ενάγοντες, πρέπει, ενόψει και των όσων σχετικώς ανωτέρω αναφέρθηκαν, να καθορισθεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους ενάγοντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Ήδη οι τελευταίοι καταρτίζουν στη βάση αυτή ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύεται στον ημερήσις τύπο και αποτελεί πρόταση για τη

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ
Η
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα η εύλογη αμοιβή, που κατά το αμοιβολόγιο και για έτη 2003, 2004, 2005 και 2006 αξιωνόταν υπέρ των μελών των εναγόντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας αντιστοίχου με το εκμεταλλεόμενο από την εναγόμενη ξενοδοχείου, προσδιορίστηκε για ξενοδοχεία δύο (2) αστέρων στο ποσό των 0,05 ημερησίως ανά δωμάτιο κατά το έτος 2003 και στο ποσό των 0,07 ημερησίως ανά δωμάτιο κατά τα έτη 2004, 2005 και 2006. Σε αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των εναγόντων και του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου, οι οποίες όμως απέβησαν άκαρπες, όπως άκαρπες απέβησαν οι προσπάθειες τους και για κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με την εναγόμενη, η οποία αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερόμενη υποχρέωσή της. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, το Δικαστήριο για τον προσδιορισμό της υπέρ των εναγόντων εύλογης αμοιβής συνεκτιμά πάντα τα εκτενώς ανωτέρω αναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το κατά τα άνω αμοιβολόγιο, το οποίο σημειωτέον καθορίστηκε από τους ενάγοντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες προς τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής, στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων εκάστης επιχειρήσεως και, συνεπώς, και η ωφέλειά της από την παρουσίαση των ραδιοηλεκτρονικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκαταστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Ειδικότερα στην προκειμένη περίπτωση προέκυψε ότι η εμπορική και τουριστική κίνηση στην πόλη της κατά τα κρίσιμα εδώ έτη δεν ήταν σημαντική και η πληρότητα των ξενοδοχείων της εναγόμενης ανήλθε σε ποσοστό 33% κατά μέσο όρο ετησίως. Εξάλλου, εκ των πελατών της δεν ήταν σημαντικό ποσοστό οι αλλοδαποί, ενώ οι λοιποί ημεδαποί, κυρίως αντιπρόσωποι μετακινούνται προς την πόλη της για επαγγελματικούς σκοπούς. Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσεως εκ μέρους της εναγόμενης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχειρήσεως της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο, η οποία ανέρχεται σε ποσοστό 33% κατά μέσο όρο ετησίως, καθόσον ο μάρτυρας ανταπόδειξης κατάθεσε ότι κατά μέσο όρο την ημέρα τα δωμάτια του ξενοδοχείου που διατίθενται στους πελάτες είναι 7 με 8, (ήτοι $8:24=0,33$), το γεγονός ότι για το συγκεκριμένο αμοιβολόγιο οι ενάγοντες υπολογίζουν

κατά μέσο όρο την πληρότητα των ξενοδοχείων σε 45% ετησίως, (βλ. κατάθεση μάρτυρα απόδειξης), το σκοπό της διαμονής των πελατών σ' αυτό, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητες τους να παρακολουθήσουν στο δωμάτιο τους τηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι ενάγοντες, το μέγεθος του τηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των έργων των μελών των εναγόντων, κρίνει, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, ότι το ύψος της εν προκειμένω αιτούμενης ευλόγου αμοιβής πρέπει να καθορισθεί από το Δικαστήριο για το έτος 2003 σε ποσοστό 0,037 ευρώ ημερησίως για κάθε δωμάτιο (ήτοι 0,05 ευρώ όπως ζητείται από τους ενάγοντες ημερησίως για κάθε δωμάτιο $\times 0,33$ το ποσοστό πληρότητας του ξενοδοχείου της εναγόμενης : $0,45=0,037$) και ετησίως στο ποσό των 324,24 ευρώ (ήτοι $0,037 \times 365=13,51 \times 24$) πλέον Φ.Π.Α. 19% ποσού 30,80 ευρώ μόνο για τους τρεις τελευταίους ενάγοντες (ήτοι $324,24 \text{ ευρώ} \times 0,19 \times 1/2=30,80$ ευρώ), ήτοι σύνολο 355,04 ευρώ ($324,24 \text{ ευρώ} + 30,80 \text{ ευρώ}$) και για τα έτη 2004, 2005, 2006 σε ποσοστό 0,051 ευρώ ημερησίως για κάθε δωμάτιο (ήτοι 0,07 ευρώ, όπως ζητείται από τους ενάγοντες ημερησίως για κάθε δωμάτιο $\times 0,33$ το ποσοστό πληρότητας του ξενοδοχείου της εναγόμενης : $0,45=0,05$ ευρώ) και ετησίως στο ποσό των 438 ευρώ (ήτοι $0,05 \times 365=18,25 \times 24=438$ ευρώ), πλέον Φ.Π.Α. 19% ποσού 41,61 ευρώ μόνο για τους τελευταίους τρεις ενάγοντες (ήτοι $438 \times 0,19 : 1/2$) και συνολικά 479,61 ευρώ (ήτοι $438+41,61=479,61$ ευρώ) και συνολικά για τα έτη 2003, 2004, 2005 και 2006 στο ποσό των 1.638,24 (ήτοι $324,24 \text{ ευρώ} + 438 \times 3=1.638,24$ ευρώ) πλέον Φ.Π.Α. ποσού 155,63 ευρώ (ήτοι $30,80+41,61 \text{ ευρώ} \times 3=155,63$ ευρώ) μόνο για τους τρεις τελευταίους ενάγοντες και συνολικά για τα έτη 2003, 2004, 2005 και 2006 στο ποσό των 1.793,87 ευρώ ($1.638,24+155,63=1.793,87$). Έτσι και για τα τέσσερα (4) επίδικα έτη η εναγόμενη οφείλει εύλογη αμοιβή στους ενάγοντες για το ξενοδοχείο της συνολικού ύψους 1.793,87 ευρώ υπολογιζόμενου και του Φ.Π.Α. 19%, το οποίο πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλλει στους ενάγοντες με το νόμιμο τόκο για το ποσό των 1.638,24 ευρώ από την επόμενη της προς αυτήν επίδοσης τελεσίδικης απόφασης και για ποσό 155,63 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της εισπράξεως του προαναφερθέντος ποσού (1.638,24 ευρώ) και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Η αμοιβή αυτή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των εναγόντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσιάσεως των προστατευομένων από αυτούς έργων μέσω των δεκτών τηλεοράσεως, που είναι εγκαταστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου της εναγόμενης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και

αμοιβή

επιδικά

παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους σχετικές συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, 25% για τους παραγωγούς, 12,50% για τους μουσικούς και 12,50% για τους τραγουδιστές. Επομένως, πρέπει η ένδικη αγωγή να γίνει δεκτή και ως κατ' ουσία βάσιμη κατά ένα μέρος, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, πρέπει η εναγόμενη, λόγω της εν μέρει ήττας της στην παρούσα δίκη, να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, κατόπιν σχετικού προς τούτο αιτήματός τους (βλ. άρθρα 178 παρ 1 και 191 παρ 2 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ, κατά τα λοιπά και εν μέρει, την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλει στους ενάγοντες η εναγόμενη εταιρία για την από μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεοράσεως, εγκαταστημένων στο αναφερόμενο στο ιστορικό ξενοδοχείο, στο ποσό των 355,04 ευρώ για το έτος 2003 και το ποσό των 479,61 ευρώ για καθένα από τα έτη 2004, 2005 και 2006.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή θέλει επιμεριστεί κατά το μιν ήμισυ, ήτοι κατά ποσοστό 50% υπέρ του ενάγοντος φορέα των ηθοποιών, κατά ποσοστό 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των παραγωγών και κατά το υπόλοιπο ποσοστό των 25% ισομερώς, υπέρ των λοιπών εναγόντων οργανισμών.

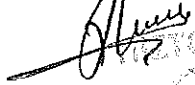
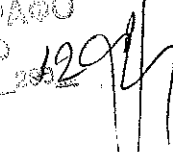
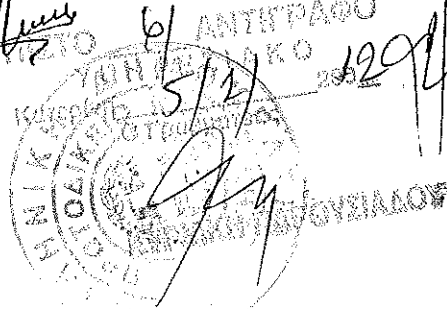
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες οργανισμούς το ποσό των χιλίων επτακοσίων ενενήντα τριών ευρώ και ογδόντα επτά λεπτών του ευρώ (1.793,87 ευρώ) με το νόμιμο τόκο για το μιν ποσό 1.638,24 ευρώ από την επόμενη της προς αυτήν επίδοσης τελεσίδικης απόφασης και για το ποσό 155,63 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της εισπράξεως του προαναφερθέντος ποσού (1.683,24 ευρώ) και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στις 19-7-2011 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στην Κατερίνη στις 8-8-2011.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΣΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
